

Tota la vida calçant la gent

L'octubre de 1981 la Cambra va distingir Calçats Rovira d'Olot com a establiment centenari i aquest any, pels 129 anys d'història, com el segon més antic que ha rebut el guardó

La botiga actual. Foto: C.R.

Com Can Bonet, l'antiga Ca l'Arqués, Ca la Mercè... Calçats Rovira ha format part del paisatge quotidià de molts olotins, forma part de l'actual, i per molts anys... I és que els de Can Rovira d'Olot són sabaters de tota la vida i tota la vida han estat al carrer de Sant Esteve. En Jordi Rovira és la tercera generació de la nissaga. Em comenta que el seu avi creia molt en la publicitat i així ho demostren els anuncis de l'època. La premsa local de la postguerra, per exemple,

publica un anunci de Josep Rovira on anuncia respecte a l'oferta de sabates una "extensa variació, elegància i gran chic". Però encapçalant la llista de preus diu que vol "alleugerir la classe obrera davant els preus elevats de molts productes amb una oferta de calçats populars" que posa a la venda a preus reduïts. N'hi ha de 5,75 pessetes, quasi 0,04 euros. A Olot, a més, el dolor, el reuma, és el mal nacional. En Josep també anuncia calçat de sola de goma, que preservava del reuma, ja que evitava el fred als peus. En fi, que com que la varietat és tan gran li és impossible "detallar els articles" i precisa que calia "visitar la casa puix que cap altra casa pot igualar-la en existències, variació i economia". Molt abans, el 1918, un dimarts 30, s'anunciava la inauguració del Palau del Calçat -el negoci data del 1854- amb parells des de només una pesseta (0,01 euros) i, perquè no tenia res a amagar respecte als preus, remarcava que tots els parells estaven marcats amb el que costaven als ulls de tothom. Ah! i, a més, deia que obsequiava amb un mirall els compradors. De fet i seguint l'estratègia publicitària, durant una època va ser costum i, per cert, tot un esdeveniment social, sortejar un Biscuter. De l'empresa familiar Comercial Rovira Pons SA cap al 1825 ja se'n començava a parlar. Hi ha notícies que amb aquest nom hi havia un sabater que començava a fer botes, polacres i sabates al carrer de Sant Esteve, on actualment hi ha la biblioteca. El 1854, es va traslladar al davant amb el nom de Simon Vilar Bartrolí. En Josep Rovira va continuar el negoci, perquè cap dels fills de Vilar va voler fer-ho i va buscar un jove de l'ofici i hi va casar la filla. El negoci va passar a anomenar-se Josep Rovira Successor de Simon Vilar i, més tard, a principi del segle XX, Palau del Calçat. L'any 1931, es va inaugurar la botiga al carrer Sant Esteve 10, on encara és. A Josep Rovira, el va succeir el seu fill Anton i, a aquest, el seu fill Jordi, l'actual responsable. Rovira té establiments al carrer Antoni Llopis i un al costat de la botiga mare.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 15-12-2010 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/345218-tota-la-vida-calcant-la-gent.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEconomia&utm_source=rss&utm_medium=mesEconomia&utm_campaign=rss